

Rotlle núm. 40/07
Causa: Extradició 02/07
Sentència núm. 05-08
Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.
Yves PICOD
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Marie CONTE

Andorra la Vella, a vint-i-nou de gener de dos mil vuit.

En el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. R.J. contra l'aute de data 22 de novembre de 2007 dictat pel M. Il·ltre. Tribunal de Corts en el procediment d'Extradició núm. 02/07. Sent part el Magfc. Ministeri Fiscal. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Il·ltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per aute de data 22 de novembre del 2007 el Tribunal de Corts acordà atorgar l'extradició de R.J., nascut el 23 d'agost de 1966 a Mechelen (Bèlgica) de nacionalitat belga i de G.J., nascuda el 5 d'octubre de 1972 a Leuven (Bèlgica), de

nacionalitat belga, demanada per les autoritats espanyoles en relació a la recerca i captura dirigida a aquests com a presumptes autors d'un delictes de sostracció de menors.

II.-RESULTANT: Que contra l'esmentat aute l'advocada del Sr. R.J. interposà recurs d'apel·lació fonamentat en que en el present cas resulta d'aplicació l'article 8 del Codi Penal perquè el presumpte delictes de sostracció de menors que dóna lloc a la demanda d'extradició fou comes al Principat i, per tant, correspon el seu enjudiciament a les autoritats judicials del Principat, sol·licitant la part apel·lant que sigui revocat l'aute dictat pel Tribunal de Corts atorgant l'extradició i que aquest Tribunal estableixi que el Sr. R.J. ha d'ésser jutjat pels Tribunals Andorrans pel presumpte delictes de sostracció de menor.

III.-RESULTANT: Que, admès a tràmit el recurs d'apel·lació, es donà trasllat del recurs al Ministeri Fiscal que informà oposant-se al recurs i interessant la confirmació de l'aute recorregut, entenent que el delictes s'hauria comes a Bèlgica i, per tant, són les autoritats judicials belgues les competents per al seu enjudiciament, i considerant el Ministeri Fiscal que no concorre cap de les circumstàncies que obligarien a la denegació de l'extradició, interessa del Tribunal la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació íntegra de l'aute dictat pel Tribunal de Corts.

IV.-RESULTANT: Que, en la data i hora assenyalades, es va celebrar la vista del recurs d'apel·lació en la que tan la defensa del Sr. R.J., com a part apel·lant, com el Ministeri Fiscal, com a part apel·lada, informaren en el sentit escaient a les seves pretensions.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que, en primer lloc, cal fer esment de l'error material de transcripció que s'observa en la part dispositiva de l'aute dictat pel Tribunal de Corts doncs es diu, en relació a l'extradició, que ha estat "demanada per les autoritats espanyoles" quan, és ben evident i així resulta del contingut del mateix aute, i en especial del primer i sisè Resultant i del primer i quart Considerant, que la demanda d'extradició ha estat formulada per les autoritats belgues.

Sent ben palès l'error de transcripció i amb la finalitat d'evitar la major dilació en el tràmit del present procediment d'extradició que provocaria el dictat de un aute d'aclariment de conformitat amb l'article 182 del Codi de Procediment Penal, que obligaria a retrotraure el procediment al moment de notificació de l'aute d'extradició a les parts, en la part dispositiva del present aute es procedirà a rectificar l'esmentat error material en la transcripció.

II.-CONSIDERANT: Que la demanda d'extradició de les autoritat belgues ve motivada per les ordres de recerca i captura dictades pel Jutge d'Instrucció del Tribunal de Primera Instància de Brussel·les, en el marc de les actuacions núm. 2007/0125, contra els senyors R.J. i G.J. en tant que autors materials d'un presumpte delictes de segrest parental de la menor S.J., previst i penat als articles 66 i 432 del Codi Penal belga, modificats per l'article 3 de la llei del 10 de juliol de 1996, i dels documents aportats per les autoritats belgues amb la demanda d'extradició resulta acreditat que el delictes té assenyalada una pena màxima de cinc anys de presó.

III.-CONSIDERANT: Que els fets que donen lloc a la demanda d'extradició formulada per les autoritats belgues constitueixen al Principat d'Andorra un delictes major de sostracció de menors de l'article 162 del Codi Penal, delictes que està castigat amb pena de presó de

dos a sis anys, pena que en el cas present es pot reduir a la meitat, d'acord amb l'article 53 del Codi Penal, atès que el Sr. R.J. és ascendent de la menor que ha estat objecte de la presumpta sostracció.

IV. -CONSIDERANT: Que es compleix, doncs, l'exigència de l'article 2. a) de la Llei Qualificada d'Extradició de que els fets que donen lloc a l'extradició siguin castigats per les lleis de l'Estat sol·licitant i de l'Estat sol·licitat amb una pena de privació de llibertat o amb una mesura de seguretat que aplicada en el seu grau màxim sigui igual o superior a un any de privació de llibertat, exigència que a la vegada integra una de les condicions negatives, o prohibicions, previstes en l'article 14 de la mateixa Llei Qualificada, concretament la del núm. 6.

V. -CONSIDERANT: Que el recurs d'apel·lació es fonamenta en què, d'acord amb l'article 8 del Codi Penal, correspon als Tribunals Andorrans l'enjudiciament de la presumpta sostracció de la menor perquè el delictes s'hauria comès no en el moment en que el Sr. R.J. s'endugué a la seva filla menor, ja que tenia el dret a gaudir visites durant les vacances estivals, sinó quan no la va retornar al domicili matern, és a dir, a partir del dia 31 agost de 2007 en que s'hauria exhaurit el dret de visites per vacances estivals.

El recurs ha de ser desestimat perquè, en primer lloc, no hi ha constància fefaent de la data en què el Sr. R.J. marxà del seus país i arribà al Principat junt amb la seva filla menor, per la qual cosa, encara en el cas hipotètic de que s'admetés que el presumpte delictes no s'hauria comès fins a exhaurir el termini del dret de visites per vacances estivals, és a dir, el 31 d'agost del 2007, no es pot descartar absolutament que el Sr. R.J. encara es trobés en territori belga a la data de la comissió del presumpte delictes.

Però, de tota manera, entenem que el presumpte delictes es perpetrà a Bèlgica, país de residència de la menor objecte de sostracció i on es trobava dita menor

quan el Sr. R.J. se l'endugué, sent el lloc on havia de retornar-la independentment de quin fos el règim de visites estivals. Per això, tant si s'entén que el presumpte delictes es cometé des del primer moment en que el Sr. R.J. s'endugué a la menor, com si s'entén comès quan no retorna a la menor, un cop exhaurit el termini de visites estivals, s'ha de considerar com a lloc de comissió del delictes el país de residència de la menor objecte de la presumpta sostracció, ja que el bé jurídic protegit pel delictes és el pacífic exercici del dret de custòdia, no sols en benefici de la persona que té atribuïda la custòdia sinó també en benefici del propi menor.

Cal afirmar, doncs, la competència per raó de territorialitat de les autoritats belgues per l'enjudiciament dels fets que donen lloc a la demanda d'extradició de l'avui apel·lant Sr. R.J., no havent-hi lloc a estimar la condició negativa, o prohibició, prevista en l'article 14.3 de la mateixa Llei Qualificada d'Extradició i que impedeixen l'extradició.

VI.-CONSIDERANT: Que la demanda d'extradició reuneix tots els requisits establerts en l'article 7 de la Llei Qualificada d'Extradició, segons els documents aportats als autes, que no és contrària a l'ordre públic andorrà o internacional i que no concorre cap de les prohibicions d'extradició previstes en l'article 14 de la mateixa Llei, procedeix desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament l'aute dictat pel Tribunal de Corts.

VII.-CONSIDERANT: Que havent estat desestimat el recurs d'apel·lació en la seva totalitat, procedeix imposar a la part apel·lant les despeses del recurs.

Vist la legislació vigent,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per l'advocada del Sr. R.J. contra l'aute de data 22 de novembre del 2007 dictat pel Tribunal de Corts.

2.- Confirmar íntegrament l'aute de data 22 de novembre del 2007 dictat pel Tribunal de Corts acordant atorgar l'extradició de R.J., nascut el 23 d'agost de 1966 a Mechelen (Bélgica) de nacionalitat belga, sol·licitada per les autoritats belgues.

3.- Rectificar l'error material en la transcripció advertit en l'esmentat aute, substituint en la seva part dispositiva la frase "demanada per les autoritats espanyoles" per la frase que ha estat "demanada per les autoritats belgues"

4.- Imposar a la part apel·lant les despeses del recurs.

5.- Retornar la Causa al M. Il·ltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així ho acorden, manen i signen els Magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en dono fe.